

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Vidit homo frigere suæ miracula Diuæ.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

quàm volpes pirum comest. Igitur breuiter: nec per totum errantis insaniam campum vagabor: at vbi vires suas iniquitas conduxit, & toto vti arbitratur acumine pugnat, ibi manus conferam, & non magno veritatis molimine, mendaciorum affanias prosternam. Sed ipsum nunc è mastigijs alterum audite. Festino. *Odiosa est Circensibus pompa.*

Vidit homo frigere sua miracula Dina.]

Imò vel maximè feruere hoc indicium est, quòd nimio vos vrant. Contra quidquid dissimuletis, iam populatim conuenitis ad excidium (vtri vestri testantur) exitiabilis incendij. Sanè è Batauiâ nuper, Germaniâ, Britanniâ quoque, tandem vltimus iste nefariorum, è Galliâ poëtafter, non aliter conclamarunt, quàm si Palatino Cælioque montibus coeptus ignis, materiâ & vento validus, non vrbi, sed orbi interitum minaretur. Hinc ecce Sparteoli currunt, concurrunt exterriti vigilēs, Sannio Batauus, Idolomastix impius, Veritatis dirissimus & mendacissimus Vindex;

Ambubaiarum collegia, pharmacopola,

Mendici, mimi, balatrones.

Solus Poëta deerat, sed qualis ego vel Cluuienus. Quid narrat Alastores? L I P S I superstitionem, idololatriam, Deæ lignæ cultum, Tunicam pelliceam;

Nugas theatri que pueri sciunt.

Quid pueri? nemo Catholicorum tam infans est, qui non veritatem tam nugalibus oppositam, cum lacte biberit nutricis. Nec magni etiam & graues viri defunt, qui enucleatissimis scriptis, nouatorum horum odia omnia, totasque iugulauerunt falsimonias. Ego aliquid vt retexam? non faciam. momentem salubriter * medicum audio.

* Galen. lib
de Sectis.

Οὕτως ἀεὶ δυσἀπόβροτος ἡ κακὸν ἐστὶ ἢ περὶ τὰς αἰρέσεις φιλομηρία, καὶ δυσέκνιπτον ἐν τοῖς μάλισσα, καὶ ψάρας ἀσώασης δυσιατώπην. Ad eò contentio hæc circa sectas malum est, quod nec auertas facit, nec eluas, idque omni scabie insanabilis. L I P S I donarium, & calumnia illud diffamans, mihi argumentum. Itaque illius tantum sincerissimam pietatem assero, huius verò insidiosam sinisteritatem deinceps auerto.

I V S T V S

I V S T V S L I P S I V S , D I V A E V I R G I N I S H A L -
L E N S I S B E N E F I C I A E T M I R A C V L A ; i t e m
D I V A E S I C H E M I E N S I S S I V E A S P R I C O L L I S
N O V A B E N E F I C I A E T A D M I R A N D A ,

æternum duraturis litterarum monumentis posteritati sacra-
uit. Hoc factum aduersarij dolent; ex amicis (prudentiæ vti
volunt respectu) quidam culpant. Illi impietatis arguunt, hi
exerrationis. Primorum causa (heu nota nimis & publico
Europæ interitu, detestata bonis omnibus!) discedens in reli-
gione opinio est, & pertinacissima nouellæ huius ætatis *Keuro-
pica*. Insolens, me hercules, malum! nam etiam Deo & æuo præ-
eunte quæ de superis didicimus, dediscere nos, non è cælo la-
psi, sed nuper terrâ orti homines volunt. & nisi statim; ecce
conuitia, discidia, odia, bellum. Itane? Non *Veritatis Regu-
la quæ venit à CHRISTO, transmissa per comites eius*, non ve-
tustatis consensus, & ad nos vsque descensus; non *Propheta, Præ-
dicatores, Patres, à primordio in seculum missi, spiritu diuino inunda-
ti*, nec tandem miraculorum (quæ prima Christianam fidem
induxerunt, & in omne æuum produxerunt) iugis veritas &
oculata testimonia, horum contra nouatorum insaniam, inso-
lentiamque, stare audebunt? Iterum tamen multa horum, vnâ
& facili falsitatis sententiâ absoluunt. Ita vt illud nunc maxi-
mè dictum valere putes, *Nullam causam ita euidenter deferri
posse in forum, cui nulla ne mendacij quidem velamenta contingant.* Tertul.
Apolog.
Quintil.
Declam.
Quid verò contrà sentiant, quid iterum dissentiant, passiuæ
opinionum nubes, nebulæ, fumi fatis diffundunt. alioquin ni-
hil horum etiam tam citò nascitur, aut subito perit, quàm in-
fanientium istorum sententiæ. Soli olim chamæleonti datum
de corio suo ludere, nunc istis quoque de fide. At miracula ve-
stra, inquit,

Gerra germana, atque ædepol lyra, lyra.

Proh pudor! probus quispiam, ne dicam sanus, diem dixerit,
diem non esse? Ego sanè cædo istos (si pernegant) non veteri
tantum memoriæ, verum sensibus quoque suis indixisse, fi-
dem non habere. *Cæcitatibus* (doctissimus Afer scripsit) *duæ spe-
cies facile concurrunt, vt qui non vident quæ sunt, videre videantur
quæ non sunt.* Sic aduersarij dum ne quidem suis oculis mira-

cula credunt, quid mirum si idololatrias in nos, dearum lignearum adorationes, aliaque febricitantium deliria deblaterent? Verum nunc altius paullulum sentinę huius originem persequamur. Olim & semper hæresium sollennis nota, & deflectentis à fidelium coetu erroris quasi tessera fuit, DEIPARAE-MATRIS odium. Nec miretur quispiam, improbè faciunt, sed non improuidè. Nam vt qui arborem euertere volunt, nō ramos eius minutatim amputant, sed truncum ipsum aggrediuntur & excindunt; sic isti quibus Religionem & Ecclesiam perdere consilium est, hanc, à CHRISTO radice & primo trunco secundarium fulcrum, agitare & excindere semper conantur. Hinc priscis statim primisque fidei temporibus, virginitatem aliquis detrahit, alius ipsam prolem; & repperisse eam, non peperisse, tartareā voce euaporat: tertius, non peccatum, sed peccata affingit. Denique, vt nostri sæculi quasi senior impietas, longè præteritos illos superaret furores; ecce nuper in Germaniā monstrum, hanc *Sole amictam*, & in quā *macula non fuit*, infra vxorem suam abijcere, aut, vt veriùs dicam, familiare suum scortum, non veretur. Heu scelera, heu impietas! quæ nos tamen mente & adfectu execremur potiùs, quàm acri sermone refutemus. Nam quid opus? Sicut is qui solem tenebrosum dixerit, nihil lucis illi detrahit, sed insanie opinionem sibi adijcit; sic pariter istæ nigræ noctis & profundo Erebi emergentes aues, splendorem huius Matris non minuunt, tantum animi sui diritatem, mentis cæcitatem reuelant. Pura est enim VIRGO-MATER, speculum sine labe, lilium inter spinas, hortus conclusus, lucerna luminis inextincti. Et nōne talem esse oportuit, in quā clauderetur, de quā egrederetur puritas & splendor ille æternus? At ponamus istos vel liberè & de pectoris superfluente nequitia ad insanum modum omnia eructare, quid præterea adferent, nisi CHRISTI IESU gloriam MARIÆ cultu & honore inhonorari? Siccine? & cum Dominus glorificetur in Sanctis; MATRIS-DEI exaltationem, prædicationem, inuocationem, Idololatrię execrabili crimine defœdabitis? Nam de statuis si id nobis adfingitis, ò impudentem, post tam claras certasque Catholicorum rescriptiones, proteruiam! Denique etiam contestari iuuat *in sugillationem,*

tionem, & originem, & traditionem, & sententiarum argumenta, Tertull. de
Test. ani-
mæ.
per quæ recognosci possit, Ecclesiam in cultu M A T R I S - D E I,
 imaginum veneratione, miraculorum fide, nihil nunc aut no-
 uum aut portentosum suscepisse. Denique à constitutâ religio-
 ne, summos viros præcipuâ hæc semper dignatione habuisse,
 euidentissima veritas euincet. C O N S T A N T I N V S Magnus
 Imp. sub quo caput primùm extulit libera pietas Christiano-
 rum, huic se D I V A E deuouit; nec se tantùm, sed nouam etiam
 suam Romam Constantinopolim, in quâ templum fabrè &
 splendidè exstructum (nec id sine miraculo) M A R I A E con-
 fecrauit. *Ioannes Comnenus* ibidem Imp. partâ ingenti victoriâ
 de Persis, & hanc & alias M A R I A E acceptas retulit: & piâ
 quadam demissione, imaginem eius in curru triumphali im-
 positam ipse pedes antecessit. Plura in Græciâ exempla sunt:
 quid apud nostros? *Henricus II.* Imp. Bauarus eximius fuit in
 D I V A E huius cultu, cui templa passim & aras exstruxit. Idem-
 que *Dagobertus & Carolus Magnus,* Gallix Reges. Principes vi-
 ros enumeravi: dabo & doctrinâ claros? Prodi tu *Ioannes Da-*
mascene, & scriptis nobilem dextram tuam ostende: abscisam à
 Tyranno, precibus Patronæ Virginis recepisti. Tu Beate T H O -
 M A *Aquinas,* decus vtriusque Sapientiæ, diuinæ & humanæ,
 qui perpetuam Castitatem sine libidinis vlllo sensu, acceptam
 profitebaris à M A R I A. Tu *Ruperte Tuitiensis,* qui antea bar-
 dus, stipidus, in lumen & gloriam Germaniæ surrexisti, alle-
 uante hac D I V A. Nunc obstrepite hîc omnes Hæreses, fren-
 dite, fremite, qui verè hanc humani generis matrem velut sco-
 pum destinatis linguarum procacium sagittis. At nobis, ô te
 beatam, & verè eximiam super omnes Sanctos mulierem, stat
 fortiter laudare, piè colere. Tibi enim, ô cæli, terræ, maris Re-
 ginæ, Patriarcharum dignitas fasces submittit; tibi Prophetarum
 diuinitas, Apostolorum auctoritas, Martyrum laurea,
 Virginum candor, ipse Angelorum splendor contigit. & om-
 nium cælestium chorus proximam à creatore, te creatoris sui
 matrem laudando celebrat, concelebrando exclamat: *O verè*
benedicta Virgo, quæ & virginitatis possidet decus, matris & per-
tulit dignitatem. Verè benedicta, quæ & superni conceptus meruit
gratiam, & sustulit integritatis coronam. Verè benedicta, quæ &
diuini

Petrus
 Chrysolo-
 gus Sermo
 nec XLIII.
 scripsit an-
 te mille &
 centum an-
 nos.

diuini germinis suscepit gloriam, & Regina totius extitit castitatis. Verè benedicta, quæ fuit maior calo, fortior terrâ, orbe latior: nam Deum, quem mundus non capit, sola cepit. Portauit eum, qui portat orbem: genuit genitorem suum, nutriuit omnium viuentium nutritorem. Sic cæli quoque serena templa, & in istis æternæ beatitudinis consortes animas, CHRISTI-MATRIS perennia decantare præconia, antiqua sensit Ecclesiæ veritas, & nullis erroribus permixta maiorum pietas. Futiliter sic obgannit nebulo quispiam, & illi à prioribus decepti, vt ab istis nunc vos, qui vt pecora sequimini antecedentium greges: O quicumque ante nos nihili homines, quàm altis sopiti sepultique erroribus, quàm non istâ fidei luce effulserunt! Nos verò Dei spiritus animauit, nos singulari veritatis viâ fides ducit. En omnis hæresis certissimum germen, mendax præsumptio. Ego sanè, nisi Religionis robur satis hoc nouitatis odium confirmaret, malle cum præcis & pijs errare, quàm tantæ vanitatis inter Thraones verum videre. Sed ne extra orbitam. Olim, vt dixi, cultus MATRIS-DEI Ecclesiæ placuit, quia Prophetis celebratus: *Adstitit Regina à dextris tuis, in vestitu deaurato, circumdata varietate.* Quia Apostolicis etiam Euangelicisque in rextus visibus: *Et signum magnum apparuit in calo, mulier amicta sole, & luna sub pedibus eius, & in capite eius corona stellarum duodecim.* Tandem etiam quia cælestibus decantatus vocibus: *Quæ est ista, quæ ascendit è deserto, delicijs affluens, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata?* Sunt & aliæ innumeræ, indubięque sacrarum paginarum auctoritates. Contra has tamen vnus & alter vinosus, furiosus, nec probris etiam sæculi satis notatus, perstrepat: His adhærete, vetera spernite; hoc est, cælum deserite, ad ima tartara properate. Desino cum impijs; venio ad amicos, amiciter pro amici famâ sollicitos, & hanc Diuarum scriptionem, *Δις ἐβίβιον* habentes. Hisce priuatim, publiceque (quod res est) rescripsit, historico filo se scripta ista texuisse. Iterum tamen non probant hoc argumentum in Philosopho. Sed quæso seriò, & extra iocū aut bilem. Quid magis pro philosopho, vel veterum philosophorum sensu, quàm illa quæ sunt asserendę diuinitati? Platonicos & Stoicos audite: nonne à prodigijs & miraculis numen & eius potentiam

tiam validissimis tamquam argumentis adstruxerunt? Historias legite omnis aevi, sacras & prophanas; nonne miranda facta, & quæ potentiam humanam excedunt, D E O tribuunt, & Geniorum ministeriis adsignant? ergo de euentuum causis philosophus disputet, nam de ipsis non potest, & quomodo-cumque ad altiorem potentiam & totius naturæ caput Deum ibit. Atqui de Geniis, & nos ad beneficos & salutare nostros ducimus, fidei sacramentis nihil refragantibus. Denique hac vnâ miraculorum re diuinitatem adstrui, Christianitatem corroborari, arbitramur; & frena iniici impietati & ἀσεβείᾳ. Verum nec sic philologum ea decent? De philologo omitto. pro philosopho ritè & scitè Synesius respondet, τὴν ἀσεβείαν ἐκ ἀπόβασις ἐστὶ φιλοσοφίας, ἀλλ' ἐπανάβασις. Pietatem non esse descensum à Philosophiâ, sed ad eam ascensum. & ita est, si veram quærimus: si non disputare, quod hodie obtinet, & instar hirundinum in scholis strepere; sed sentire & viuere ex philosophiâ volumus, & salutaribus eius monitis adstringi. faciamus. Ego redeo ad nostrum versificatorem, sic mugientem quasi cùm ouiculam lupus vorat. Quid mirum? carmen eius in fine laborat.

Crassâque pro calido stragula thure dedit.]

Cùm frigerent, inquit, miracula, thus calidum subduxit, & substituit crassâ stragula. conuenientia sanè. Accipe rei gestæ narrationem impie. Iam L I P S I V S, mortalitatis lineæ vicinus, optimam pellibus suffultam tunicam, professionis suæ & muneris adinistram, gradus etiam & dignitatis quasi trabeam, Diuæ Virginis ad aram deferri voluit, & offerri vsibus aut necessitatibus sacris. Quid ringeris? nouum ne aut inusitatum antea præstitit, & quod à L I P S I O exemplum capiat? Priscus sanè in Ecclesiâ mos, & à maioribus nostris nimio vsitatus; Donaria à viuis, morituris, denique & mortuis, in templa mitti, recipi, reponi. Sed ne ab vno paxillo calumniæ tuæ pendeat cribrum: accipe alterum, alterumque L I P S I A N I T E S T A M E N T I ipsissimis verbis.

Pateram duplicem inauratam, Constantiam dictam, do, lego templo Patrum Societatis. pro me orent.

Item libri scripti veteres, in membranâ aut chartâ, item libri

Ec

Graci